

GELOOFSVRAGEN

Vraag het aan Theo

Erik DE SMET

- De heilige Geest is de scheppende kracht van alle leven
- Pinksteren verwijst naar Gods verschijning op de berg Sinaï

Lange tijd werd de heilige Geest in de katholieke theologie stiefmoederlijk behandeld. Zo wijdde de Mechelse catechismus slechts enkele lijnen aan de heilige Geest. Je hoefde slechts te onthouden dat Hij de derde persoon van de Drievuldigheid is en dat Hij in de vorm van een duif bij Jezus' doopsel en als vurige tongen bij het pinksterfeest was verschenen.

Mede onder invloed van oecumenische contacten groeide in het katholieke denken de aandacht voor de persoon en de werking van de Geest. Vooral de Franse dominicaan Yves Congar (1904-1995) maakte daarbij naam. Hedendaagse geloofsboeken (zoals *Geloof onder woorden. Katholiek basisboek voor volwassenen*, 2007) focussen op hoe de heilige Geest ter sprake komt in de heilige Schrift, zowel in het Oude als het Nieuwe Testament.

De heilige Schrift verstaat onder 'heilige Geest' de scheppen-

de kracht van alle leven. De Geest maakt alles levend, houdt alles samen en leidt ons naar het heil. Jezus is de Christus, wat zeggen wil 'de met de Geest gezalfde'. Volgens het Lucasevangelie past Jezus de profetie op zichzelf toe. „De geest des Heren is over mij gekomen, omdat Hij mij gezalfd heeft”, lezen we in Lucas 4, 18. Johannes de Doper getuigt over Hem: „Ik heb gezien hoe de Geest als een duif uit de hemel neerdaalde en op Hem bleef rusten” (Johannes 1,32).

Jezus belooft zijn leerlingen dat hij die Geest zal zenden: „Ik zal de Vader vragen jullie een andere Helper te geven, die voor altijd met jullie zal zijn, de Geest van de waarheid. De wereld kan Hem niet ontvangen, omdat ze Hem niet ziet en ook niet kent; jullie kennen Hem wel, want Hij blijft bij jullie en zal in jullie zijn” (Johannes 14, 16-17).

Met Pinksteren stort de heilige Geest zich over de leerlingen uit. Daarmee gaat ook een profetie uit het Oude Testament in vervulling. In het boek Joël (3, 1-2) staat: „Daarna zal het gebeuren: Ik zal mijn geest uitgieten over alle mensen, profeteren zullen uw zonen en uw dochters, uw ouderen zullen dromen krijgen, uw jonge mannen zullen visioenen zien. Zelfs over de dienaren

en de dienaressen giet Ik mijn geest uit in die dagen.” Oorspronkelijk was het pinksterfeest een oogstfeest. De eerstellingen van de oogst werden bij God gebracht en God werd gedankt. In de tijd van het Nieuwe Testament werd aan meer gedacht dan louter aan de oogst. Op het feest werd in het bijzonder stilgestaan bij het moment dat God zijn verbond sloot met zijn volk bij de berg Sinaï.

Dat de leerlingen in vreemde talen spreken, is een omkering van de Babelse spraakverwarring

richt. Dat is beschreven in Exodus 19 en 20. Het geluid van de wind – „Plotseling kwam er uit de hemel een geraas alsof er een hevige wind opstak, en het vulde heel het huis waar zij waren” – doet denken aan de storm op de berg Sinaï. De vlammen verwijzen naar de bliksemstralen die het volk zag toen God verscheen en ging spreken. Net als in Exo-

19 verschijnt God zelf op het pinksterfeest. Hijzelf sticht zijn gemeenschap.

De leerlingen worden in staat gesteld te getuigen van hun geloof. Dat doen ze in meerdere vreemde talen. Het is een omkering van het verhaal over de Babelse spraakverwarring uit het boek Genesis.

Wijlen Eric Vanden Berghe, theoloog, drukte de betekenis ervan aldus uit: „Het pinksterwonder doet de verschillende talen niet verdwijnen, maar door de kracht van God gaan mensen elkaar nu in die verschillen weer verstaan. De oorspronkelijke communicatiekracht van de taal wordt hersteld, in de eerste plaats de communicatie met God zelf. Als die weer goed verloopt, kunnen alle andere relaties ook weer in orde komen. De taalverschillen staan symbool voor alle mogelijke verschillen tussen mensen. Verstandhouding te wegbrengen in de verschillen, zonder verschillen weg te nemen, is het grootste wonder dat de Geest tot stand brengt.”

Reacties op deze bijdrage en nieuwe vragen voor de rubriek zijn welkom bij *Kerk & Leven* • *Vraag het aan Theo*, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of via geloofsvragen@kerknet.be.

Mgr. Romero toch zalig?

Twintig jaar nadat het proces voor de zaligverklaring van mgr. Oscar Romero werd geopend, zal de vermoorde Salvadoraanse aartsbisschop mogelijk toch worden zalig verklaard. Volgens postulator mgr. Vincenzo Paglia werd het dossier gedeblokkeerd door paus Franciscus. Mgr. Romero, die zich zijn leven lang inzette voor de armen, werd in 1980 tijdens een misviering vermoord in San Salvador.

Léonard, slachtoffer van Femen

Vier militanten van de vrouwenactiegroep Femen verstoorden op 23 april een conferentie aan de Franstalige universiteit ULB in Brussel, waar mgr. André-Joseph Léonard debatteerde met emeritus professor Guy Haarscher over godslastering en vrije meningsuiting. De actievoerders ontblootten het bovenlichaam en spotten de aartsbisschop van Mechelen-Brussel nat met water uit plastic Mariabeeldjes. Mgr. Léonard reageerde koelbloedig. De Belgische bisschoppen verklaarden zich solidair met hem.

Joannes-Paulus II weldra heilig?

De commissie van zeven artsen van de Congregatie voor de Heiligverklaring erkende het wonderlijke karakter van een genezing van een ongeneeslijk zieke vrouw die had gebeden tot de overleden Joannes-Paulus II. Dit opent de weg naar de heiligverklaring van de Poolse paus, die in 2011 door Benedictus XVI werd zalig verklaard. Het wonder dient nog wel erkend door de theologische commissie van de congregatie en de paus moet nog een decreet afkondigen dat de weg vrijmaakt voor de heiligverklaring. Mogelijk vindt die plaats in oktober 2013, 35 jaar nadat Karol Wojtyła tot paus werd verkozen. (IVH)

Advertentie

BEDEVAARTEN LOURDES

27/5- 17/6 - 5/8 - 12/8

**** Princess Class Autocar
5 dagen / 4 nachten
volpension in *** hotel

Normaal € 694 pp

NU € 347 pp

kortingscode: 01201301

Met Nederlandstalige begeleider
21 opstapplaatsen in Vlaanderen

070-35 08 18 € 0,30 p/m
www.lauwers.be

Omdat rouwen geen ziekte is

Erik GOEMAERE blijft ijveren voor verlenging van het wettelijke rouwverlof

Ilse VAN HALST

Eind dit jaar wordt Erik Goemaere tachtig. Zijn gevorderde leeftijd belet hem evenwel niet om zijn jarenlange strijd voor verlenging van het wettelijke rouwverlof voort te zetten. „Dat zou ik graag verwezenlijkt zien in de jaren die me nog resten”, droomt hij luidop. „Het is zowat mijn levenswerk.”

Goemaere verloor zijn eerste vrouw toen hij 43 was. „Ik bleef achter met onze dochters van elf en dertien. Ik voelde me voor een muur staan. Na drie dagen rouwverlof moest ik opnieuw aan de slag. Tussendoor moest ik de uitvaart zien te regelen en de bankzaken op orde brengen. Tijd om te rouwen was er niet.”

Goemaere herinnert het zich alsof het gisteren was. „De vierde dag na het onverwachte overlijden van mijn vrouw stond ik weer paraat op het werk, de tranen in de ogen. Het viel me erg zwaar. Gelukkig kon ik rekenen op begrip van mijn collega's.”

Omdat hij met zijn verdriet nergens terecht kon, richtte hij enkele jaren later de Vereniging voor Weduwen en Weduwenaars op. „Na de derde of vierde keer hebben vrienden of familieleden geen oren meer naar je verdriet.

Erik Goemaere en echtgenote Lydie. © Familie Goemaere

In mijn vereniging kunnen mensen die hun partner verloren te recht met hun verhaal. Ze ontmoeten er gelijkgezinden die begrijpen wat ze doormaken. Dat biedt troost en steun.”

Ervaringsdeskundige

In de vereniging ontmoette Goemaere, intussen algemeen erevoorzitter en bestuurslid van de afdeling Gent, Lydie, zijn tweede vrouw. Maar ook van haar moest hij twee jaar geleden afscheid

nemen. Vanuit zijn eigen ervaring en de ervaringen van andere rouwenden rondom hem vroeg Goemaere zich af waarom het rouwverlof niet kon worden uitgebreid met zeven extra dagen. „Dat zou een groot verschil maken, al kan het nooit het verdriet wegnemen. Die tien dagen zouden niet in één keer moeten worden opgenomen. Je zou ze ook later kunnen opnemen, op een moment waarop je verdriet even te zwaar wordt, zoals

de verjaardag van je geliefde of je huwelijksverjaardag. Nu ben je genoodzaakt om dan ziekteverlof op te nemen. Rouwen is echter geen ziekte. Het maakt deel uit van het verwerkingsproces.”

Goemaere richtte een beschermcomité ter verlenging van het rouwverlof op, dat hij drie jaar geleden omvormde tot een beweging. „Onder impuls van het comité kwam er een aantal verbeteringen zoals het afschaffen van de successierechten voor de langstlevende, de vereenvoudiging van de administratie bij een overlijden en het niet langer blokkeren van bankrekeningen tot 5.000 euro. Enkel de verlenging van het wettelijke rouwverlof blijft nog uit.”

Na een eerste wetsontwerp in 2000 volgden er nog tien, helaas zonder gevolg, betreurt Goemaere. Vandaag ligt er alweer een wetsvoorstel op tafel. „Inmiddels werd het vaderschapsverlof opgetrokken van drie naar tien dagen. Ook dat is belangrijk, maar als het gaat om het onverwachte overlijden van je kind of je partner, kun je toch bezwaarlijk verwachten dat ouders drie dagen later vlotjes de draad van het leven weer oppikken. Waarom duurt dit zo lang?”